

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích Zemědělská fakulta

Hodnocení bakalářské práce - oponent

Studijní program:**Studijní obor:** Zootechnika**Akademický rok:** 2011/2012**Název práce:**

Historie a současný stav chovu achaltekinských koní

Student: Veronika Šulcová**Katedra:** Katedra speciální zootechniky**Vedoucí práce:** Doc. Ing. Miroslav Maršálek CSc.**Oponent:** Ing. Milana Hofmanová**Pracoviště oponenta:**

	Hlediska	Stupeň hodnocení						Nelze hodnotit
		A	B	C	D	E	F	
1	Splnění požadavků zadání	X						
2	Aktuálnost a odborná úroveň práce			X				
3	Práce s daty, informacemi a odbornou literaturou		X					
4	Vhodnost metodiky řešení			X				
5	Využití metod zpracování výsledků	X						
6	Interpretace výsledků, diskuse		X					
7	Formulace závěrů práce			X				
8	Odborný přínos práce a její praktické využití			X				
9	Přesnost formulací a práce s odborným jazykem		X					
10	Formální úprava práce a jazykové zpracování		X					

Hodnocení vyznačte **X** (slouží pro stanovení výsledné klasifikace)

Konkrétní připomínky a otázky k obhajobě (pro rozšíření lze použít samostatnou označenou přílohu):

Závěr: Závěrečnou práci doporučuji obhajobě (ANO/NE): ANO

Navrhovaná výsledná klasifikace práce (slovně):

Velmi dobře

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově/a)

Datum

4.5. 2012

Podpis oponenta

Připomínky a otázky k bakalářské práci na téma Historie a současný stav chovu achaltekinských koní, Veronika Šulcová

Práce je zpracována přehledně a je vidět, že se autorka o chov achaltekinských koní sama velmi zajímá. V samotné práci by bylo dobré věnovat pozornost i gramatické a vzhledové stránce (především čárky ve větách, mezery mezi slovy, velká a malá písmena, překlepy atd.). Ráda bych také autorku upozornila na drobné chyby či nedostatky, které sice nemění výsledek práce, ale přesto se v textu vyskytly:

- Str. 23 – linie Gelišikli – zde by bylo na místě jmenovat mezi klisnami, které reprezentují tuto linii v českém chovu klisnu Sayatkhanum, která byla importována z Estonska a je to jediná klisna v ČR se sportovní dostihovou minulostí!
- Str. 28 – 207 Garut 10 – významně působil i v ŠCHK Humburky, resp. ŠCHK Kubišta a v chovu ČT po tomto hřebci působil plemeník 409 Garut Kubišta (nar. 1987, tř. E, výk. S)
- Str. 30 – Klisna Durana byla importována od pana Hanse z rakouského Csardahofu, nikoliv z Německa.

Je velká škoda, že kapitole Současný stav koní v ČR, viz strana 31, se autorka věnuje jen velmi okrajově. Jistě by stálo za to minimálně rozdělit koně na koně importované a na koně v ČR odchované. Zde pak hraje roli především počet v ČR odchovaných a MAAK uznaných plemenných hřebců. O tom se bohužel autorka vůbec v kapitole nezmiňuje. Pokud by se rozhodla pokračovat diplomovou prací s podobným tématem, je rozepsání této kapitoly nezbytné.

Je velká škoda, že se autorka samostatně nevěnovala měření tělesných rozměrů AT hřebců. Autorka sama v kpt. 4.1, str. 39, píše, že podklady byly získány z licencí plemenných hřebců a z údajů ČSCHAT. Z toho usuzuji, že autorka žádného z plemenných hřebců sama neměřila a porovnává tedy hodnoty, které jsou zatíženy významnou statistickou chybou, neboť měření se provádělo různými lidmi, na různém podkladu a různým měřicím náčiním (pravděpodobně bez certifikace). A vzhledem k tomu, že jde o míry, kde i centimetr hraje roli, a jsou důležitou součástí její práce, považuje to velký nedostatek. Důležité také je, že každý z hřebců byl měřen v jiném stáří.

Když autorka porovnává tělesné míry a indexy s výsledky měření Ing. Michaely Prausové PhD., měla by i zmínit, že jde o zcela jiný soubor hřebců – shodní jsou pouze tři hřebci – Mingam, Polotlize a Samurai. Zajímavé by bylo porovnat míry právě u těchto hřebců – a sice co bylo naměřeno v roce 2006 a jakou míru použila autorka práce. Mezi měřené hřebce započítala autorka uhynulého Shaitan Shaela a naopak chybí míry u hřebce Gelshah.

Pro účely práce nebo případně i diplomové práce by bylo žádoucí, aby autorka sama změřila všechny plemenné hřebce certifikovaným měřicím náčiním za stejných podmínek. Na porovnání hřebců mezi sebou, ale i s dalšími skupinami plemenných hřebců by pak mohla využít výsledky měření z různého stáří koní. Takový způsob by poskytl lepší přehled o skutečných mírách – těžko lze srovnávat míry tříletého hřebce s hřebcem desetiletým.

Pro účely případné diplomové práce a především pak pro přínos do praxe by bylo velmi zajímavé u jednotlivých plemenných hřebců zmínit i bodové ohodnocení dalších aspektů, které jsou důležité k vydání ruské licence – bodové hodnoty poskytují lepší přehled o daném hřebci než pouze tělesné míry. Navíc jde o chovatelsky průkaznější hodnocení a pro všechny chovatele AT klisen by bylo přínosem. V současnosti se totiž zveřejnění licence a tedy i bodového hodnocení hřebce někteří chovatelé brání.

Na str. 51 autorka uvádí, že cílem je zjistit, zda hodnoty odpovídají plemennému standardu a zda jsou shodné s mírami koní, chovanými ve světě. Porovnání s koňmi, chovanými ve

světě zřejmě autorka myslí porovnání s údaji v ruské PK. Aby ovšem bylo porovnání tělesných měr relevantní, měla by autorka rozdělit hřebce dle místa působení – tedy porovnat např. v ČR působící hřebce s hřebci, kteří působí ve Francii, v Německu, Rakousku, Švýcarsku atd.

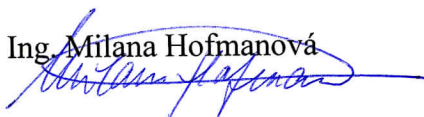
Myslím si, že nelze jednoznačně souhlasit s tvrzením autorky, podle kterého se do plemenitby v současné době zařazuje každý čistokrevný hřelec (viz str. 52). Autorka zapomíná, že tělesné míry jsou jen jedním z hodnocení koní a pro zařazení do plemenitby je důležitý např. i rodokmen, typ, výkonnost, kvalita potomstva.

Na základě zjištěných faktů bych při obhajobě požádala autorku o zodpovězení následujících otázek:

1. Je lepší zařadit do plemenitby hřebce s tělesnými mírami, které odpovídají plemennému standardu, ale s nízkými známkami za typ, pohyb a rodokmen nebo hřebce, který je zcela typickým představitelem plemene, s vysokými známkami za rodokmen, výkonnost a potomstvo, ale neodpovídá např. o 1 - 2 cm plemennému standardu?
2. Poznává se kvalitní plemenný hřelec pouze podle tělesných měr?
3. Proč se podle autorky v současné době využívají achaltekinišší koně jen výjimečně ve sportu? Jistě to nebude tím, že jsou koně původem z Chrastavy...
4. Jaké jsou úspěchy českých achaltekinců na mezinárodních výstavách?
5. Jak si autorka vysvětluje rozdíly hodnotami, které uvádí sama a hodnotami, které naměřila Ing. Prausová?
6. Neposkytl by lepší přehled o kvalitách hřelců posuzování jejich potomstva?

Děkuji a přeji autorce do budoucna mnoho jezdeckých i chovatelských úspěchů s tímto plemenem.

Ing. Milana Hofmanová

V Praze, 4. 5. 2012